

Δημόσια Διαβούλευση της ΡΑΕ αναφορικά με τους αυτοπαραγωγούς από ΑΠΕ με συμφηφισμό ενέργειας (Net Metering)

Καλαμάτα 29/8/2014,

Ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση της ΡΑΕ καταθέτουμε τις προτάσεις του για τη βέλτιστη και αποτελεσματική εφαρμογή του net-metering.

Αν και η διαφαινόμενη μετά από πολύ καιρό υιοθέτηση της αυτοπαραγωγής είναι θετική ωστόσο, στο υπό διαβούλευση κείμενο περιλαμβάνονται μια σειρά από προβληματικές ρυθμίσεις, όπως καταδεικνύεται παρακάτω.

Το βασικό πρόβλημα που διαφαίνεται είναι η απουσία συνολικής στρατηγικής, τόσο για τις ΑΠΕ όσο και συνολικά για την ενέργεια στη χώρα. Έτσι ενώ η αυτοπαραγωγή στο πλαίσιο μιας ευρύτερης στρατηγικής, θα μπορούσε να αποτελέσει ένα ισχυρό αναπτυξιακό πυλώνα και ένα βασικό εργαλείο εξοικονόμησης ενέργειας, ο τρόπος που αντιμετωπίζεται στο υπό διαβούλευση κείμενο την εξαντλεί στα πλαίσια ενός μικρού «δώρου» προς την χειμάζουσα αγορά των φωτοβολταϊκών. Αντί να δει η κυβέρνηση τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί συνολικά η σχετική αγορά σε χώρες όπως η Γερμανία και να υιοθετήσει αντίστοιχες πρακτικές, έρχεται μονομερώς να επιβάλει μέτρα χωρίς καμία συνοχή και προοπτική.

Άρθρο 1

Πρώτο και σημαντικότερο ζήτημα αποτελεί η πρόταση να περιοριστεί το net-metering σε μικρά συστήματα ισχύος <10 kWp (και <5 kWp στα μη διασυνδεδεμένα νησιά πλην Κρήτης).

Κανένας τεχνικός ή οικονομικός λόγος δεν δικαιολογεί κάτι τέτοιο. Ενώ το τελευταίο διάστημα γίνεται μεγάλη κουβέντα για την μείωση του ενεργειακού κόστους τόσο στη βιομηχανία, όσο και στις επιχειρήσεις, με το προταθέν όριο των 10 kWp, αποκλείονται από τη δυνατότητα να εξοικονομήσουν πόρους στρεφόμενες στην καθαρή ενέργεια. Έτσι ενώ η αυτοπαραγωγή θα μπορούσε να γίνει ένα ισχυρό εργαλείο προώθησης της ανάπτυξης της χώρας, με τον προταθέντα περιορισμό ισχύος ακυρώνεται κάθε τέτοια αναπτυξιακή προοπτική. Το ίδιο ισχύει και για τα κτήρια του δημοσίου και ευρύτερου δημοσίου τομέα (π.χ. σχολεία, νοσοκομεία, στρατόπεδα, δημοτικά κτίρια) τα οποία θα μπορούσαν στα πλαίσια της αυτοπαραγωγής να αξιοποιήσουν κοινοτικούς πόρους και να εγκαταστήσουν συστήματα αυτοπαραγωγής τα οποία θα μείωναν ουσιαστικά το ενεργειακό τους κόστος.

Για τον ίδιο λόγο είναι λάθος και ο περιορισμός που τίθεται στην παράγραφο 2 για εγκαταστάσεις οι οποίες συνδέονται στο δίκτυο χαμηλής τάσης. Με την διάταξη αυτή εξαιρούνται από το πρόγραμμα μια σειρά από επιχειρήσεις και δημόσιοι φορείς οι οποίοι θα μπορούσαν να εξοικονομήσουν ενέργεια στα πλαίσια του προγράμματος.

Ακόμα περισσότερο ακατανόητος είναι ο περιορισμός του ενός συστήματος σε κοινόχρηστο ή κοινόκτητο χώρο κτηρίου που τίθεται στην παράγραφο 4. Με τον περιορισμό αυτό εξαιρούνται όλες οι πολυκατοικίες που θα μπορούσαν να ωφεληθούν από το πρόγραμμα και που διαθέτουν χώρο για περισσότερα του ενός συστήματος. Αν λάβουμε υπόψη μας ότι στον οικιακό τομέα τα συστήματα που πρόκειται να εγκατασταθούν θα είναι στην πλειοψηφία τους μικρής σχετικά ισχύος (της τάξης των 2-3 kWp), δεν υπάρχει πρακτικά λόγος για ένα τέτοιο περιορισμό.

Αντίστοιχα ακατανόητος είναι ο περιορισμός στην παραγράφου 6 που δεν επιτρέπει στον ίδιο χώρο τη συνύπαρξη συστημάτων αυτοπαραγωγής με συστήματα του Ειδικού προγράμματος ανάπτυξης ΦΒ σε κτηριακές εγκαταστάσεις. Θα μπορούσε να μπει περιορισμός με βάση τον αριθμό παροχής και όχι με βάση το χώρο εγκατάστασης!

Άρθρο 2

Το δεύτερο σημαντικότερο πρόβλημα που τίθεται με το προταθέν σχέδιο έχει να κάνει με την παράγραφο 5 του άρθρου 2 όπου ορίζει ότι οι χρεώσεις ΥΚΩ και ΕΤΜΕΑΡ θα υπολογίζονται τόσο για την απορροφηθείσα ενέργεια από το δίκτυο όσο και για την παραχθείσα από το φωτοβολταϊκό ενέργεια!!! Αυτό αποτελεί μια παγκόσμια πρωτοτυπία η οποία στερείται κάθε λογικής. Ο καταναλωτής για ενέργεια που παράγει και μάλιστα πράσινη ενέργεια, είναι υποχρεωμένος να πληρώνει τέλος ΕΤΜΕΑΡ, αλλά και ΥΚΩ!! Πέρα από τον προφανή παραλογισμό, η διάταξη αυτή λειτουργεί αποτρεπτικά στην εγκατάσταση συστημάτων από καταναλωτές, καθώς μετά τις τελευταίες αναγκαστικές αλλαγές στις τιμές των συμβάσεων των ΦΒ, ο καταναλωτής είναι δύσπιστος ως και αρνητικός στην αγορά των φωτοβολταϊκών. Μια τέτοια διάταξη δημιουργεί υπόνοιες στον καταναλωτή ότι στο μέλλον θα μπορούσαν να μπουκ και οι άλλες χρεώσεις στην ίδια λογική. Θα ήταν πιο ξεκάθαρο να έπαινε ένα τέλος χρήσης δικτύου.

Άρθρο 4

Για τον ίδιο λόγο που αναλύθηκαν παραπάνω είναι λάθος και ο περιορισμός που τίθεται στην παράγραφο 1 για φωτοβολταϊκά που συνδέονται στο δίκτυο χαμηλής τάσης. Με την διάταξη αυτή εξαιρούνται από το πρόγραμμα ΦΒ συστήματα μεγαλύτερης ισχύος και ως εκ τούτου μια σειρά από επιχειρήσεις και δημόσιοι φορείς οι οποίοι θα μπορούσαν να εξοικονομήσουν ενέργεια στα πλαίσια του προγράμματος.

Ολοκληρώνοντας τις θέσεις μας σημειώνουμε ότι συμφωνούμε με τις θέσεις που έχουν εκφράσει οι φορείς της αγοράς, δηλαδή τόσο ο Σύνδεσμος Εταιρειών Φωτοβολταϊκών (ΣΕΦ), όσο και ο Σύνδεσμος «Ήλιος». Με την ευκαιρία αυτή θα θέλαμε να εκφράσουμε τη διαμαρτυρία μας για τον αποκλεισμό των συλλόγων μας από την σχετική Ομάδα Εργασίας του ΥΠΕΚΑ, όπως και από κάθε διαβούλευση του ΥΠΕΚΑ.

Με εκτίμηση

Κώστας Μουρτζανός

Διπλ. Ηλεκτρολόγος Μηχανικός, Διδάκτωρ ΑΠΘ